

Briselē, 2025. gada 8. maijā
(OR. en)

8570/25

Starpiestāžu lieta:
2023/0158(CNS)

FISC 109
UD 102
ECOFIN 500
MI 278
COMER 73

PIEZĪME

Sūtītājs: Padomes Ģenerālsekretariāts

Datums: 2025. gada 8. maijs

Saņēmējs: Padome

Temats: Projekts – Direktīva, ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz PVN noteikumiem par nodokļa maksātājiem, kas veicina importēto preču tālpārdošanu, un īpašā režīma piemērošanu no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai un īpašu režīmu importa PVN deklarēšanai un samaksai

– vispārēja pieeja
= kompromisa teksts

Pielikumā pievienots prezidentvalsts izstrādātais minētās direktīvas kompromisa teksts.

Projekts –

PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz PVN noteikumiem par nodokļa maksātājiem,
kas veicina importēto preču tālpārdošanu, un īpašā režīma piemērošanu no trešām
teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai un īpašu režīmu importa PVN
deklarēšanai un samaksai**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ²,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

¹ OV C , , . lpp.

² OV C , , . lpp.

- (1) Ir pierādīts, ka importa vienas pieturas aģentūras (*IOSS*) režīma izmantošana atvieglo un garantē lielāku PVN saistību izpildi attiecībā uz importu un tādējādi nodrošina, ka nenotiek konkurences izkropļojumi, kas ES piegādēm kaitētu tādēļ, ka nodokļi par zemas vērtības sūtījumu importu no trešām valstīm patērētājiem Eiropas Savienībā tiktu iekasēti mazāk efektīvi. Ņemot vērā importa straujo pieaugumu, *IOSS* režīma izmantošanu vajadzētu stimulēt vēl vairāk. Tāpēc, lai sasniegtu šo mērķi, tirgotājiem, kas nav reģistrēti *IOSS* režīmā, bet veic piegādes *IOSS* darbības jomā, parasti vajadzētu uzlikt atbildību par importa PVN un par PVN par importēto preču tālpārdošanu preču galamērķa dalībvalstīs; tādējādi tiem vajadzētu reģistrēties katrā no šīm dalībvalstīm.
- (2) Lai aizsargātu dalībvalstu nodokļu ieņēmumus, tirgotājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā un neizmanto *IOSS*, vajadzētu būt pienākumam noteikt nodokļu pārstāvi, kurš uzņemtos visas PVN saistības, kas saistītas ar visiem atbilstīgajiem importa sūtījumiem. Tomēr minētais pienākums nebūtu jāpiemēro, ja tirgotājs veic uzņēmējdarbību valstī, kas minēta Komisijas Īstenošanas lēmumā (ES) 2021/942 ³, ar kuru Savienība vai importa dalībvalsts ir noslēgusi nolīgumu par savstarpēju palīdzību. Tāpēc, lai uzlabotu izpildi, pienākums izmantot nodokļu pārstāvi ir piemērota un samērīga alternatīva piegādātājiem vai domājamiem piegādātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā un neizmanto *IOSS*.

³ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2021/942 (2021. gada 10. jūnijs), ar ko paredz noteikumus Padomes Direktīvas 2006/112/EK piemērošanai attiecībā uz to trešo valstu saraksta izveidi, ar kurām Savienība ir noslēgusi nolīgumu par savstarpēju palīdzību, kura darbības joma ir līdzīga Padomes Direktīvai 2010/24/ES un Padomes Regulai (ES) Nr. 904/2010.

- (3) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus PVN iekasēšanai par importētu preču atbilstīgu tālpārdošanu, nosacījumi šāda nodokļu pārstāvja iecelšanai attiecībā uz PVN nomaksu tādējādi būtu jāsaskaņo ar tādu tirgotāju pienākumu iecelt starpnieku attiecībā uz *IOSS* izmantošanu, kas neveic uzņēmējdarbību ES. Tādējādi konkrētiem piegādātājiem vai domājamiem piegādātājiem, kas veic uzņēmējdarbību ārpus ES, būtu pienākums katrā dalībvalstī, kurā notiek šādas piegādes, iecelt nodokļu pārstāvi gan attiecībā uz importu, gan importēto preču tālpārdošanu. Tomēr, ja *IOSS* netiks izmantota, importa dalībvalsts un importēto preču tālpārdošanas dalībvalsts būs viena un tā pati dalībvalsts, tāpēc šajā konkrētajā dalībvalstī varētu nebūt nepieciešams iecelt divus dažādus nodokļu pārstāvjus.
- (4) Ja *IOSS* netiek izmantota, importa PVN par atbilstīgajiem sūtījumiem tieši iekasē preču galamērķa dalībvalsts, proti, dalībvalsts, kurā importē. Turpretī gadījumos, kad *IOSS* tiek izmantota, importētām nepiemēro importa PVN, un PVN par importēto preču tālpārdošanu iekasē piegādātājs, kurš to samaksā identifikācijas dalībvalstij, kas šo PVN pārskaita attiecīgajām patēriņa dalībvalstīm. Tāpēc, paredzot nosacījumus nodokļu pārstāvja iecelšanai gadījumos, kad neizmanto *IOSS*, būtu jāņem vērā minētā situācija. Paredzot nosacījumus starpnieka iecelšanai gadījumos, kad izmanto *IOSS*, dalībvalstīm ir atļauts pieprasīt garantijas, kas ir adekvātas un samērīgas ar riskiem, kuri ir saistīti ar starpniecībā iesaistītajiem subjektiem un darījumiem.

- (5) Netiešajiem pārstāvjiem muitā ir nozīmīga loma ar sūtījumu importu saistītajās procedūrās. Lai gan to pienākumi galvenokārt ir saistīti ar muitas noteikumiem, tie var aktīvi rīkoties, lai nodrošinātu, ka par importu tiek iekasēts PVN. Pašlaik tas ir iespējams tad, ja netiešais pārstāvis muitā ir noteikts par personu, kas ir atbildīga par importa PVN nomaksu. Tomēr saskaņā ar pieeju par *IOSS* stimulēšanu netiešajam pārstāvim muitā varētu uzlikt atbildību par importa PVN nomaksu, ja tas darbojas kā tās personas nodokļu pārstāvis, kurai ir jāmaksā importa PVN. Tā kā tas, ka netiešais pārstāvis muitā var darboties kā nodokļu pārstāvis, ir iespēja, bet ne pienākums, ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm noteikt, ka netiešie pārstāvji muitā, kuri nerīkojas kā nodokļu pārstāvji, ir solidāri atbildīgi par importa PVN, lai nodrošinātu PVN nomaksu par importu. Turklāt dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai solidāru atbildību par importa PVN noteikt citām personām, piemēram, personām, kas ir atbildīgas par muitas parāda nomaksu muitas pārkāpumu gadījumā.

- (6) Saskaņā ar pieeju par *IOSS* stimulēšanu piegādātājs vai domājamais piegādātājs sistemātiski ir atbildīgs par PVN importēšanas brīdī. Līdz ar to, ja piegādātājs, domājamais piegādātājs un attiecīgā gadījumā to ieceltais nodokļu pārstāvis vai persona, kuru var uzskatīt par solidāri atbildīgu par PVN par importu, nepilda savu pienākumu, preces netiks laistas brīvā apgrozībā. Lai izvairītos no tā, ka pircējs saskaras ar negatīvām sekām tādēļ, ka personas, kuras ir atbildīgas par PVN nomaksu par importu, nepilda savus pienākumus, dalībvalstis var atļaut, ka pircējs, ja tas piekrīt, samaksā importa PVN, kas jāmaksā piegādātājam vai domājamajam piegādātājam, ja tie nepilda reģistrācijas un maksāšanas pienākumus un ja personai, kura iesniedz muitas deklarāciju importēšanas brīdī, piegādātājs vai domājamais piegādātājs nav zināms. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paredzēt piemērotus nosacījumus un procedūras šīs iespējas piemērošanai, lai izvairītos no tā, ka tas, ka pircējs maksā importa PVN, vājinātu tā pasākuma efektivitāti, kura mērķis ir stimulēt *IOSS* izmantošanu. Šim maksājumam nebūtu jāskar pircēja iespēja atgūt importa PVN no piegādātāja vai domājamā piegādātāja saskaņā ar attiecīgajām civiltiesībām. Tā kā šī iespēja ir paredzēta, lai pārvarētu grūtības, ko rada pāreja no pircēja atbildības uz piegādātāja atbildību attiecībā uz importa sūtījumiem, Komisijai būtu jāizvērtē, vai ir pamatoti saglabāt minētos noteikumus pēc muitas reformas pabeigšanas.
- (7) Īpašais režīms, kas izklāstīts XII sadaļas 7. nodaļā, paredz, ka persona, kas ir atbildīga par importa PVN nomaksu saistībā ar importēto preču atbilstīgu tālpārdošanu, ir pircējs. Tas ir pretrunā mērķim atbildību novirzīt no pircēja uz piegādātāju vai domājamo piegādātāju un padarīt tos sistemātiski atbildīgus par importa PVN attiecībā uz minētajām precēm. Pat tajos gadījumos, kad PVN par importu maksā pircējs, atbildīgs principā ir piegādātājs vai domājamais piegādātājs. Tāpēc īpašais režīms vairs nebūtu jāpiemēro, un tas būtu jāsvītro.

- (8) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁴ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (9) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, sekmēt koncepciju “vienota PVN reģistrācija Savienībā”, var sasniegt tikai Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (10) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

⁴ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi, kas stājas spēkā no 2028. gada 1. jūlija

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 201. pantu aizstāj ar šādu:

“201. pants

Importējot preces, par PVN maksā persona vai personas, kuras importa dalībvalsts noteikusi vai atzinusi par atbildīgām.

Atkāpjoties no pirmās daļas, persona, kura ir atbildīga par PVN nomaksu par importu, ir piegādātājs vai attiecīgā gadījumā domājamais piegādātājs saskaņā ar 14.a panta 1. punktu, kas veic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu, uz kuru attiektos XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļā noteiktais īpašais režīms.

Ja otrajā daļā minētais piegādātājs vai domājamais piegādātājs neveic uzņēmējdarbību Kopienā, bet trešā valstī, ar kuru ne Savienība, ne importa dalībvalsts nav noslēgusi nolīgumu par savstarpēju palīdzību, kura darbības joma ir līdzīga Padomes Direktīvai 2010/24/ES un Regulai (ES) Nr. 904/2010, minētā persona par personu, kas atbildīga par PVN nomaksu par importu, ieceļ pārstāvi nodokļu jautājumos importa dalībvalstī.

Ja preču imports ir atbrīvots saskaņā ar 143. panta 1. punkta ca) apakšpunktu, trešo daļu nepiemēro.”;

- 2) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“201. a pants

Neskarot 201. panta otro un trešo daļu un ja personas, kas ir atbildīgas par PVN nomaksu par importu, nepilda [...] savus nodokļu pienākumus saskaņā ar minētajām daļām, dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem un procedūrām, kuras tās var noteikt, var atļaut pircējam samaksāt PVN par importu, kas ir jāmaksā šīm personām.”;

- 3) direktīvas 204. panta 1. punkta otro daļu groza šādi:

“Turklāt, ja darījumu, par kuru uzliek nodokli, veic nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā maksājams PVN, un ja attiecībā ar [...] valsti, kur šis nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību vai kur tam ir pastāvīgā iestāde, nepastāv neviens juridisks instruments par savstarpēju palīdzību, kuras darbības joma ir līdzīga Padomes Direktīvā 2010/24/ES un Regulā (ES) Nr. 904/2010 paredzētajai, dalībvalstis var pieņemt noteikumus, paredzot to, ka par PVN nomaksu atbildīgā persona ir pārstāvis nodokļu jautājumos, kuru iecēlis nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī.”;

- 4) direktīvas 204. panta 1. punktā pēc trešās daļas iekļauj šādu daļu:

“Atkāpjoties no pirmās un otrās daļas, ja nodokļa maksātājam ir jāieceļ pārstāvis nodokļu jautājumos saskaņā ar 201. panta trešo daļu, minētā persona pārstāvi nodokļu jautājumos ieceļ par personu, kas atbildīga par PVN nomaksu par tādu preču tālpārdošanu, kuras importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm un attiecībā uz kurām būtu tiesības izmantot īpašo režīmu, kas izklāstīts XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļā.”;

- 5) direktīvas 205. pantā pēc pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

“Turklāt 201. panta otrajā un trešajā daļā minētajos gadījumos dalībvalstis var paredzēt, ka par PVN nomaksu par importu ir solidāri atbildīga kāda cita persona, nevis pircējs vai par PVN nomaksu atbildīgā persona.”;

- 6) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“205.a pants

Vēlākais līdz [2032. gada 31. martam] Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, iesniedz Padomei novērtējuma ziņojumu par 201. panta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā, 201.a pantā, 204. panta 1. punkta ceturtajā daļā un 205. panta otrajā daļā iekļauto noteikumu darbību, tostarp par to ietekmi uz iekšējā tirgus darbību, un izvērtē vajadzību saglabāt 201.a pantu un 205. panta 2 punktu, un, ja to uzskata par vajadzīgu, iesniedz attiecīgu tiesību akta priekšlikumu.”;

- 7) svītros XII sadaļas 7. nodaļu.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2028. gada 30. jūnijam pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2028. gada 1. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*